

SL

SL

SL

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 2.2.2009
COM(2009) 29 konč.

2009/0004 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Potreba držav članic po medsebojni pomoči na področju obdavčevanja in zlasti neposrednega obdavčevanja v obdobju globalizacije hitro narašča. Mobilnost davkoplačevalcev, število čezmejnih transakcij in internacionalizacija finančnih instrumentov se zelo hitro povečujejo, zaradi česar imajo države članice vse več težav pri pravilni odmeri davkov, medtem ko glede ravni davkov vztrajajo pri nacionalni suverenosti.

Te vse večje težave pri pravilni odmeri davkov vplivajo na delovanje sistemov obdavčevanja ter povzročajo dvojno obdavčenje, ki spodbuja davčne goljufije in utaje, medtem ko se nadzor še naprej izvaja le na nacionalni ravni.

Zato posamezna država članica brez informacij iz drugih držav članic ne more upravljati svojega notranjega sistema obdavčevanja, zlasti v zvezi z neposrednim obdavčevanjem. Za odpravo negativnih učinkov tega pojava je nujno treba vzpostaviti novo upravno sodelovanje med davčnimi upravami držav članic.

Oblikovati je treba instrumente, ki bodo lahko vzpostavili zaupanje med državami članicami, tako da se določijo enaka pravila, obveznosti in pravice za vse države članice. V zvezi s tem je bilo v nedavnih sodnih zadevah ugotovljeno, da v praksi mehanizmi sodelovanja ne delujejo vedno dovolj učinkovito in zadovoljivo ter da države članice kljub temu omejevanja temeljnih svoboščin ne morejo upravičevati s sklicevanjem na pomanjkljivosti sodelovanja med svojimi davčnimi upravami.

Zato je treba sprejeti popolnoma nov pristop s pripravo povsem novega besedila, da se državam članicam omogoči sodelovanje na mednarodni ravni za odpravo negativnih učinkov vse večje globalizacije na notranji trg. Kot tako upravno sodelovanje spreminja položaj nacionalnih zakonov, vendar jih ne nadomešča niti jih ne približuje.

Splošno ozadje

Obstoječa Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve in obdavčitve zavarovalnih premij ni več ustrezen instrument. Njene velike pomanjkljivosti je preučila delovna skupina Sveta na visoki ravni za goljufije v poročilu iz maja 2000 (dokument 8668/00) ter nedavno Komisija v sporočilih iz leta 2004 (COM (2004) 611 konč.) in 2006 (COM (2006) 254 konč.). Vključene so bile tudi v mnenje, ki so ga v posvetovalnem postopku pred tem predlogom Direktive Sveta izrazile države članice.

Direktiva, celo s poznejšimi spremembami, je bila pripravljena v okoliščinah, ki se razlikujejo od sedanjih zahtev notranjega trga. Leta 1977 ni bilo prostega pretoka in vključevanje je bilo zelo slabo. Danes morajo države članice za mednarodno medsebojno pomoč poleg Direktive uporabljati druge instrumente. Te razmere ustvarjajo negotovost ter so v nasprotju s preglednostjo, enakostjo obravnave, pošteno konkurenco in nemotenim delovanjem notranjega trga. Obstoječa direktiva v praksi ne izpolnjuje več sedanjih zahtev upravnega sodelovanja.

Prvi pristop k omejevanju negativnih učinkov obdavčevanja mednarodnih naložb vsebuje Direktiva 2003/48/ES o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti. Vendar ta direktiva zadeva le eno vrsto prihrankov. Kljub temu ta direktiva o

prihrankih kaže tudi, da lahko države članice ustrezno in učinkovito izmenjujejo informacije, če se vzpostavijo enotna orodja in instrumenti.

Okrepljen instrument za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja bo zagotovil in ohranil popolno nacionalno suverenost glede vrst in ravni davkov. Zaradi pomanjkanja skladnosti na tem področju je okrepljeno upravno sodelovanje na področju davkov edini način za zagotovitev pravilne odmere davkov in s tem preprečevanje davčnih goljufij in utaj ter boj proti njim. Trdnejše upravno sodelovanje na področju davkov je ključno za interese držav članic in EU, pri čemer je glavni cilj učinkoviteje zaščititi finančne interese držav članic in preprečiti izkrivljanje trga.

Obstoječe določbe na področju predloga

V obdobju od leta 1979 do 1992 je bil DDV vključen v področje uporabe Direktive 77/799/ES. Trošarine so bile prav tako vključene v področje uporabe navedene direktive od leta 1992 do 2004. Vendar je Komisija zaradi sklepov delovne skupine Sveta na visoki ravni za goljufije v poročilu iz maja 2000, v katerih je bila opredeljena nezmožnost te direktive glede izpolnjevanja njenih ciljev, predložila dva ločena osnutka uredb, katerih cilj je bil vzpostaviti povsem novo okolje za upravno sodelovanje na področju DDV in trošarin. Ti uredbi sta bili sprejeti 7. oktobra 2003 za DDV (Uredba 1798/2003) in 16. novembra 2004 za trošarine (Uredba 2073/2004). Zato so bili DDV in trošarine umaknjeni iz področja uporabe Direktive 77/799/EGS.

Podoben pristop se uporablja za sedANJI predlog. Ta nova okrepljena direktiva predvideva organizacijsko shemo, skupna pravila postopka, skupne obrazce, oblike in kanale za izmenjavo informacij. Določa tudi postopek odbora glede obravnave tehničnih ukrepov in izmenjave informacij ter vzpostavitve orodij in instrumentov za zmanjšanje ovir učinkovite izmenjave informacij.

Poleg tega je področje uporabe Direktive 77/799/EGS omejeno na neposredne davke in zavarovalne premije, medtem ko sedANJI predlog zajema vse posredne davke, ki še niso obravnavani v aktu Evropske skupnosti, tj. posredne davke, ki niso DDV in trošarine. Kot tak prvič vzpostavlja zbirko pravil za vrsto davkov, ki niso bili vključeni v noben obstoječ pravni okvir Skupnosti.

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Se ne uporablja.

POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENA UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošni profil vprašancev

Posvetovanje je potekalo v delovnih skupinah s pomočjo vprašalnika o predlogih za izboljšanje obstoječih razmer.

Povzetek odgovorov in njihovo upoštevanje

Splošno mnenje držav članic je, da je treba sedanjo direktivo v celoti okrepiti. Poudarjeno je bilo, da Direktiva v sedANJI obliki ne more vzpostaviti skupne ravni obveznosti, ki bi služila njenemu namenu. Izražena so bila tudi natančna mnenja o vsebini novega instrumenta.

Komisija je upoštevala mnenja držav članic, pri čemer je rezultat predlog Direktive

Sveta.

Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj

Zunanje izvedensko mnenje ni bilo potrebno.

Ocena učinka

Za ta predlog ni bila izvedena ocena učinka.

Druga preučena možnost je bila sprememba obstoječe direktive. Vendar se zaradi opisanih razlogov ni zdela ustrezna.

PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek predlaganih ukrepov

Komisija predlaga Svetu, naj sprejme novo direktivo o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja.

Cilj je oblikovati pravni instrument visoke kakovosti za krepitev upravnega sodelovanja na področju obdavčevanja, da se omogoči nemoteno delovanje notranjega trga s preprečevanjem negativnih učinkov škodljivih davčnih praks.

S takim pristopom bo to sodelovanje usklajeno z obstoječimi določbami na področju upravnega sodelovanja glede DDV in trošarin.

Pravna podlaga

Člena 93 in 94 Pogodbe ES.

Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti se uporablja, če predlog ni v izključni pristojnosti Skupnosti.

Države članice ne morejo v zadostni meri doseči ciljev predloga iz naslednjih razlogov.

Pristojnost nacionalnih davčnih organov je običajno omejena na njihovo ozemlje. Za boj proti davčnim goljufijam so potrebni ukrepi na ravni EU, kar potrjuje veliko dokumentov Komisije.

Upravno sodelovanje med temi organi bi lahko temeljilo na dvostranskih ali večstranskih sporazumih. Take določbe so običajno vključene v sporazume o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, katerih področje uporabe je na splošno omejeno na davke na prihodek. Kljub temu se lahko pravilna odmera davkov ter čezmejne davčne goljufije in utaje obravnavajo le s skupnimi ukrepi na ravni EU.

Ukrepi Skupnosti bodo učinkoviteje dosegli cilje predloga iz naslednjih razlogov.

Države članice so same izrazile potrebo po globalnih in bolj zavezujočih pravilih EU za vse vrste davkov, ki še niso obravnavni v zakonodaji Evropske unije. Z uporabo enakih pogojev, načinov in praks za upravno sodelovanje v zvezi z vsemi temi davki bi se moralo olajšati delo organov ter povečati obseg in izboljšati kakovost izmenjanih informacij. Sprejetje podrobnejše direktive, ki se bo izvajala, bo pripomoglo k doseganju tega cilja.

Davčne goljufije, pri katerih je neplačilo davkov glavni element, so v Evropski uniji zelo razširjene. Za boj proti njim je potrebno enotno prizadevanje, ki se lahko bolje doseže z močnejšim instrumentom Skupnosti, ki vključuje skupna pravila postopka in določbe v zvezi z skupnimi načini, obrazci, oblikami in komunikacijskimi kanali.

Komisija ocenjuje, da se bo število vrst upravnega sodelovanja po sprejetju nove direktive povečalo (več zahtev po informacijah, informacij na lastno pobudo, avtomatičnih izmenjav, sočasnih kontrol, revizorjev v uradih druge države članice in izmenjave informacij).

Narava tega področja zahteva skupen pristop k pogojem in pravilom postopka, načelom ter orodjem, ki se lahko doseže le s skupnim pravnim aktom.

Predlog je zato v skladu z načelom subsidiarnosti.

Načelo sorazmernosti

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

Predlagani ukrep določa le skupna pravila postopka in instrumente za omogočanje vsakdanjega upravnega sodelovanja med državami članicami, ki tako ostajajo v celoti odgovorne za svojo notranjo organizacijo in dodelitev sredstev, za izbiro ukrepov, ki jih zajema mednarodno upravno sodelovanje ter za način uporabe rezultatov.

Predlagani ukrep ne bo povzročil dodatne finančne in upravne obremenitve Skupnosti, nacionalnih vlad, regionalnih in lokalnih organov, gospodarskih subjektov in državljanov, vendar bi moral racionalizirati finančne stroške in stroške za človeške vire z oblikovanjem skupnega pristopa k mednarodnemu upravnemu sodelovanju.

Izbira instrumentov

Predlagan instrument: direktiva.

Druga sredstva ne bi bila primerna iz naslednjih razlogov.

Cilj tega ukrepa je okrepiti, izboljšati in posodobiti določbe obstoječe direktive, da se dosežeta boljše delovanje notranjega trga in učinkovitejše upravno sodelovanje. Zato je treba zamenjati veljavna pravila Direktive. Ustrezen pravni instrument je v tem primeru direktiva.

PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

DODATNE INFORMACIJE

Poenostavitev

Predlog predvideva poenostavitev zakonodaje, poenostavitev upravnih postopkov za javne organe (EU ali nacionalne) in poenostavitev upravnih postopkov za zasebne stranke.

Zakonodaja je poenostavljena, ker vključuje skupne ukrepe, ki jih je enostavno razložiti in uporabiti.

Javni organi bodo lahko uporabljali skupna orodja in instrumente v vnaprej določenem organizacijskem okviru. Ti ukrepi bodo poenostavili dostop do mednarodnega upravnega sodelovanja. Razširitev področja uporabe zakonodaje EU bo pomenila, da upravnim organom ne bo treba uporabljati različnih sklopov zakonodaje, pri čemer ima vsak svoja pravila in pogoje, ki so odvisni od vrste zahtevka, v zvezi s katerim prosijo za sodelovanje.

Zasebne stranke, vključene v mednarodno upravno sodelovanje, bodo obravnavane pod enakimi pogoji, s poenostavljenimi postopki.

Razveljavitev obstoječe zakonodaje

Sprejetje predloga bo povzročilo razveljavitev obstoječe zakonodaje.

Podrobna obrazložitev predloga

Poglavje I obravnava splošna vprašanja. Člen 1 določa cilj Direktive in način sodelovanja med državami članicami.

Člen 2 zadeva področje uporabe Direktive, ki razširja sodelovanje med državami članicami, da se vključijo davki vseh vrst. Ta člen je spodbudila Konvencija Sveta Evrope in OECD o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah. Področje uporabe se razširja na posredne davke, ki jih zakonodaja Evropske unije o upravnem sodelovanju še ne zajema. To pomeni, da Direktiva velja za vse posredne davke (skupaj z neposrednimi davki), razen za DDV in trošarine, da se doseže učinkovitejše sodelovanje.

Člen 3 vsebuje opredelitve, ki jih v obstoječih določbah ni.

Člen 4 temelji na organizaciji nalog, kot je določeno v obstoječi uredbi o upravnem sodelovanju na področju DDV, z ustreznimi prilagoditvami.

V poglavju II, ki je namenjeno izmenjavi informacij, člena 5 in 6 zadevata izmenjavo informacij na zahtevo in uradne preiskave. Člen 7 ureja roke za predložitev informacij. Odstavka 5 in 6 člena 7 temeljita na vzorčnem sporazumu OECD o izmenjavi informacij v davčnih zadevah iz leta 2002.

Člen 8 obravnava avtomatično izmenjavo informacij. Predlog določa avtomatično izmenjavo informacij za več vrst prihodka, ki jih je treba opredeliti v okviru postopka komitologije. Za druge vrste prihodka državam članicam omogoča sklenitev dopolnilnih sporazumov.

Člen 9 ureja izmenjavo informacij na lastno pobudo.

Poglavje III obravnava druge oblike upravnega sodelovanja. Oddelek I ureja prisotnost uradnikov v upravnih uradih drugih držav članic in njihovo sodelovanje v upravnih postopkih. Uradniki države članice prosilke lahko izvajajo pooblastila pregleda, prenesena na uradnike zaprosene države članice.

V oddelku II, ki obravnava sočasne kontrole, člen 11 ohranja besedilo obstoječega člena 8b direktive, ki je bila sprejeta leta 2004.

Člen 12 oddelka III o upravnem obvestilu je prav tako sorazmerno nova določba v

obstoječi direktivi, zato je bila ohranjena.

Člen 13 oddelka IV utrjuje obveznost povratnih informacij zaradi želje držav članic po uvedbi strožje določbe. Povratne informacije uradnike na tem področju spodbujajo k boljši uporabi različnih oblik izmenjave informacij.

Člen 14 oddelka V ureja obveznost držav članic glede izmenjave izkušenj. Člen razširja vlogo odbora iz člena 24 kot posvetovalnega odbora.

Člen 15 poglavja IV obravnava razkritje informacij in dokumentov. Predlog uporablja širok pristop, pri čemer je cilj zaščititi interese držav članic in davkoplačevalcev.

Člen 16 uvaja načela nesorazmerne upravne obremenitve in izrabe ter določa razloge za zavrnitev sodelovanja.

Člen 17 obravnava omejitve teh obveznosti. Prvi odstavek izključuje lastne davčne namene in domači interes kot podlago za zavrnitev ter temelji na členu 26(4) Vzorčne davčne konvencije OECD, medtem ko drugi odstavek, ki temelji na členu 26(5) Vzorčne davčne konvencije OECD, zagotavlja, da se omejitve iz člena 16(2) in (4) ne morejo uporabiti za zavrnitev predložitve informacij le zato, ker ima informacije banka ali druga finančna institucija, kadar te informacije zadevajo osebo, ki je rezident za davčne namene v državi članici prosilki.

Člen 18 uvaja načelo največjih ugodnosti, v skladu s katerim mora država članica zagotoviti sodelovanje drugi državi članici pod enakimi pogoji kot tretji državi.

Člen 19 obravnava skupne obrazce in elektronske oblike za izmenjavo informacij. Skupni obrazci se že pripravljajo in uporabljajo v pilotnem programu. Obrazec za avtomatično izmenjavo informacij bo temeljil na obliki, ki se uporablja za avtomatično izmenjavo informacij v skladu s členom 9 Direktive 2003/48/ES (obdavčevanje prihrankov).

Člen 20 izraža želje držav članic glede ureditve spodnje mejne in jezika. Uporaba omrežja CCN/CSI je skupna v državah članicah in je v skladu z nameni Komisije, da se doseže uporaba enakih kanalov v vseh davčnih sistemih.

Člen 21 vsebuje posebne obveznosti glede upravnega sodelovanja na področju davkov v državah članicah in med njimi.

Člen 22 poglavja V določa odnos med Komisijo in državami članicami. Države članice imajo odgovornost, da sporočijo vse ustrezne informacije o uporabi Direktive.

Člen 23 poglavja VI ureja odnose s tretjimi državami. Predlog predpisuje obvezno izmenjavo informacij iz tretjih držav ter odraža nedavne primere goljufij, v katere je bila vpletena država članica EU in tretja država.

Člen 24 poglavja VII ustanavlja Odbor za upravno sodelovanje pri obdavčevanju za spremljanje uporabe Direktive. Deluje lahko tudi kot posvetovalni odbor.

Člen 25 kot obveznost določa ocenjevanje uporabe te direktive pet let po začetku veljavnosti.

Člen 26 razveljavlja obstoječe določbe, člen 27 zadeva prenos Direktive v državah članicah, člen 28 pa določa začetek veljavnosti in uporabe te direktive od 1. januarja 2010.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 93 in 94 Pogodbe, ob upoštevanju predloga Komisije¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta²,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora³,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potreba držav članic po medsebojni pomoči na področju obdavčevanja v obdobju globalizacije hitro narašča. Mobilnost davkoplačevalcev, število čezmejnih transakcij in internacionalizacija finančnih instrumentov se zelo hitro povečujejo, zaradi česar imajo države članice težave pri pravilni odmeri davkov. Te vse večje težave pri pravilni odmeri davkov vplivajo na delovanje sistemov obdavčevanja in povzročajo dvojno obdavčenje, ki spodbuja davčne goljufije in utaje, medtem ko se nadzor še naprej izvaja le na nacionalni ravni. Tako je ogroženo delovanje notranjega trga.
- (2) Zato posamezna država članica brez informacij iz drugih držav članic ne more upravljati svojega notranjega sistema obdavčevanja, zlasti v zvezi z neposrednim obdavčevanjem. Za odpravo negativnih učinkov tega pojava je nujno treba vzpostaviti novo upravno sodelovanje med davčnimi upravami držav članic. Oblikovati je treba instrumente, ki bodo lahko vzpostavili zaupanje med državami članicami, tako da se določijo enaka pravila, obveznosti in pravice za vse države članice.
- (3) Zato je treba sprejeti popolnoma nov pristop s pripravo novega besedila, da se državam članicam omogoči sodelovanje na mednarodni ravni za odpravo negativnih učinkov vse večje globalizacije na notranji trg. Kot tako upravno sodelovanje spreminja položaj nacionalnih zakonov, vendar jih ne nadomešča niti jih ne približuje.
- (4) V takih okoliščinah obstoječa Direktiva Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve in obdavčitve zavarovalnih premij ne vsebuje več ustreznih ukrepov. Njene velike pomanjkljivosti je preučila delovna skupina Sveta na visoki ravni za goljufije v poročilu iz maja 2000 (dokument 8668/00) ter nedavno Komisija v sporočilih iz leta 2004 (COM (2004) 611 konč.) in 2006 (COM (2006) 254 konč.).

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ UL C [...], [...], str. [...].

- (5) Direktiva 77/799/EGS, celo s poznejšimi spremembami, je bila pripravljena v okoliščinah, ki se razlikujejo od sedanjih zahtev notranjega trga. Danes Direktiva 77/799/EGS ne izpolnjuje novih zahtev upravnega sodelovanja.
- (6) Zaradi števila in pomembnosti prilagoditev, ki so potrebne, preoblikovanje obstoječe direktive ne bi bilo zadostno za izpolnitev ciljev. Zato je treba Direktivo 77/799/EGS razveljaviti in jo nadomestiti z novim pravnim instrumentom. Naveden instrument se mora uporabljati za neposredne in posredne davke, ki še niso zajeti v drugi zakonodaji Skupnosti. Zato se nova direktiva šteje za primeren instrument glede učinkovitega upravnega sodelovanja.
- (7) Zlasti so potrebna jasnejša in natančnejša pravila, ki urejajo upravno sodelovanje med državami članicami.
- (8) Potreben je bolj neposreden stik med lokalnimi ali nacionalnimi uradi, ki so odgovorni za upravno sodelovanje, ker praviloma komunicirajo centralni uradi za zvezo na področju obdavčevanja. Pomanjkanje neposrednih stikov povzroča neučinkovitost, premajhno uporabo ureditev upravnega sodelovanja in zamude pri sporočanju. Zato je treba zaradi učinkovitejšega in hitrejšega sodelovanja predvideti bolj neposredne stike med službami.
- (9) Države članice si morajo na zahtevo izmenjati informacije v zvezi z nekaterimi primeri; država članica, od katere se to zahteva, mora opraviti potrebne preiskave za pridobitev takih informacij; prav tako mora spoštovati vnaprej določene roke za odgovor na tako zahtevo.
- (10) Države članice si morajo avtomatično izmenjati vse informacije, kadar ima država članica razloge za domnevo, da je bila v drugi državi članici kršena davčna zakonodaja ali obstaja verjetnost take kršitve, kadar obstaja tveganje neustreznega obdavčenja v drugi državi članici ali kadar je ali bi lahko iz kakršnega koli razloga šlo za utajo ali izogibanje davku in zlasti kadar gre za umeten prenos dobička med podjetji v različnih državah članicah ali kadar se take transakcije izvedejo med podjetji v dveh državah članicah prek tretje države zaradi pridobivanja davčnih ugodnosti.
- (11) Prav tako je treba okrepiti in spodbujati izmenjavo informacij na lastno pobudo med državami članicami.
- (12) Pomembno je, da se uradnikom davčne uprave ene države članice dovoli navzočnost na ozemlju druge države članice in da lahko izvajajo pooblastila pregleda, prenesena na zaproseno državo članico.
- (13) Ker so davčne zadeve enega ali več davčnih zavezancev, ki imajo sedež v več državah članicah, pogosto v skupnem ali dopolnilnem interesu, je treba omogočiti opravljanje sočasnih kontrol takšnih oseb s strani dveh ali več držav članic na podlagi medsebojnega dogovora in na prostovoljni osnovi, kadar se zdi, da so takšne kontrole učinkovitejše od tistih, ki jih opravlja ena sama država članica.
- (14) Glede na zakonsko zahtevo v nekaterih državah članicah, da je treba davkoplačevalca uradno obvestiti o odločitvah in aktih v zvezi z njegovo davčno obveznostjo, ter težave, ki iz tega izhajajo za davčne organe, vključno s primeri preselitve davkoplačevalca v drugo državo članico, je zaželeno, da lahko davčni organi v takšnih okoliščinah zaprosijo za sodelovanje pristojne organe države članice, v katero se je davkoplačevalec preselil.

- (15) Državi članici, ki je zahtevala informacije ali je informacije poslala avtomatično ali na lastno pobudo, je treba predložiti povratne informacije, da se spodbuja mednarodno upravno sodelovanje.
- (16) Sodelovanje med državami članicami in Komisijo je potrebno za trajno preučevanje postopkov sodelovanja in izmenjavo izkušenj na obravnavanih področjih.
- (17) Za učinkovitost upravnega sodelovanja je pomembno, da se lahko informacije in dokumenti, pridobljeni v skladu s to direktivo, uporabljajo tudi za druge namene v državi članici, ki jih je prejela, če zakonodaja navedene države članice to omogoča. Prav tako je pomembno, da lahko države članice te informacije posredujejo tretji državi.
- (18) Država članica, od katere se je zahtevala predložitev informacij, lahko to zavrne, kadar takih informacij ne more predložiti iz pravnih razlogov ali kadar bi to povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali bi bilo razkritje v nasprotju z javnim redom.
- (19) Vendar države članice ne smejo zavrniti predložitve informacij le zato, ker se same ne zanimajo za takšne informacije ali ker ima informacije v zvezi z rezidentom druge države članice banka, druga finančna institucija, pooblaščen zastopnik ali oseba, ki deluje v agenciji ali kot zastopnik, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.
- (20) Prav tako je treba pojasniti da, kadar država članica tretji državi zagotavlja širše sodelovanje, kot je predvideno s to direktivo, takšnega širšega sodelovanja ne more zavrniti drugi državi članici.
- (21) Informacije se morajo izmenjavati prek standardiziranih obrazcev, oblik in komunikacijskih kanalov.
- (22) Oceniti je treba učinkovitost upravnega sodelovanja, zlasti na podlagi statističnih podatkov.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁴.
- (24) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev predlaganega ukrepa, tj. učinkovitega upravnega sodelovanja med državami članicami za premagovanje negativnih učinkov vse večje globalizacije na notranji trg, ter jih je zaradi zahtevane enotnosti in učinkovitosti lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvira, ki je potreben za doseg teh ciljev.
- (25) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so zlasti priznana v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije –

⁴ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Ta direktiva določa pravila in postopke, v skladu s katerimi davčni organi držav članic sodelujejo med seboj in s Komisijo s ciljem zagotoviti pravilno odmero davkov iz člena 2, ter pravila in postopke za izmenjavo nekaterih informacij z elektronskimi sredstvi.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse vrste davkov ne glede na način odmere, razen za neposredne davke, ki jih že zajema zakonodaja Skupnosti o upravnem sodelovanju med državami članicami.
2. Direktiva se uporablja tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se plačujejo državi članici ali pododdelku države članice ali ustanovam socialne varnosti, ustanovljenim v skladu z javnim pravom.
3. Ta direktiva se uporablja za davke iz odstavkov 1 in 2, ki se pobirajo na ozemlju, na katerem velja Pogodba, na podlagi člena 299 Pogodbe.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „pristojni organ“ pomeni kateri koli organ, ki ga država članica določi za izvajanje te direktive neposredno ali s prenosom pristojnosti;
2. „administrativna preiskava“ pomeni vse kontrole, preverjanja in vsako drugo ukrepanje držav članic pri opravljanju svojih nalog zaradi zagotavljanja pravilne uporabe davčne zakonodaje;
3. „izmenjava informacij na zahtevo“ pomeni izmenjavo informacij na podlagi zahtevka, ki ga država članica prosilka v posamičnem primeru predloži zaproseni državi članici;
4. „avtomatična izmenjava“ pomeni sistematično sporočanje vnaprej opredeljenih informacij drugi državi članici brez predhodnega zahtevka v vnaprej določenih rednih časovnih presledkih ali sporočanje navedenih informacij, če in ko so na voljo;
5. „izmenjava informacij na lastno pobudo“ pomeni nesistematično sporočanje drugi državi članici kadar koli in brez predhodnega zahtevka za informacije;
6. „oseba“ pomeni:
 - (a) fizično osebo;
 - (b) pravno osebo; ali

- (c) kadar veljavna zakonodaja tako določa, združenje oseb, ki jim je priznana sposobnost, da opravljajo pravna dejanja, vendar nimajo pravnega statusa pravne osebe;
 - (d) vse pravne ureditve, vključno z osebnimi družbami in skladi, katerih prihodki ali kapital so predmet katerih koli davkov, za katere velja ta direktiva;
7. „omogočiti dostop“ pomeni odobriti dostop do ustreznih elektronskih zbirk podatkov in pridobivanje podatkov z elektronskimi sredstvi;
 8. „z elektronskimi sredstvi“ pomeni uporabo elektronske opreme za obdelavo, vključno z digitalno gostitvijo, in shranjevanje podatkov ter uporabo žic, radijskega prenosa, optičnih tehnologij ali drugih elektromagnetnih sredstev;
 9. „omrežje CCN“ pomeni skupno platformo, ki temelji na skupnem komunikacijskem omrežju (CCN), ki ga je razvila Skupnost za zagotavljanje vseh prenosov z elektronskimi sredstvi med pristojnimi organi na področju carin in obdavčevanja.

Člen 4

Organizacija

1. Vsaka država članica sporoči Komisiji najpozneje en mesec po začetku veljavnosti te direktive pristojni organ za namene te direktive.
Komisija obvesti vse države članice o pristojnih organih držav članic.
2. Vsaka država članica določi en urad za zvezo na področju obdavčevanja, katerega glavna odgovornost so stiki z drugimi državami članicami na področju upravnega sodelovanja, ki ga ureja ta direktiva.
O tem obvesti Komisijo in druge države članice.
3. Pristojni organ vsake države članice lahko določi službe za zvezo na področju obdavčevanja.
Služba za zvezo na področju obdavčevanja je kateri koli urad, razen urad za zvezo na področju obdavčevanja s posebno ozemeljsko pristojnostjo ali specializirano operativno odgovornostjo. Pooblaščen je za neposredno izmenjavo informacij na podlagi te direktive.
Urad za zvezo na področju obdavčevanja je odgovoren za posodabljanje seznama navedenih služb in ga daje na voljo uradom za zvezo na področju obdavčevanja drugih zadevnih držav članic in Komisiji.
4. Pristojni organ vsake države članice lahko določi pristojne uradnike, ki so pooblaščen za neposredno vključitev v upravno sodelovanje na podlagi te direktive, razen kadar se v skladu s to direktivo zahteva posebno pooblastilo.
Urad za zvezo na področju obdavčevanja je odgovoren za posodabljanje seznama pristojnih uradnikov in ga daje na voljo uradom za zvezo na področju obdavčevanja drugih zadevnih držav članic in Komisiji.
5. Uradniki, vključeni v upravno sodelovanje na podlagi te direktive, se v vsakem primeru štejejo za pristojne uradnike za ta namen v skladu z ureditvijo, ki jo določijo pristojni organi.
6. Kadar služba za zvezo na področju obdavčevanja ali pristojni uradnik pošlje ali prejme zahtevek ali odgovor na zahtevek za sodelovanje, obvesti urad za zvezo na

področju obdavčevanja svoje države članice v skladu s postopki, ki jih ta država članica določi.

7. Kadar služba za zvezo na področju obdavčevanja ali pristojni uradnik prejme zahtevek za sodelovanje, ki zahteva ukrepanje zunaj njegovega ozemeljskega ali operativnega območja, tak zahtevek nemudoma posreduje uradu za zvezo na področju obdavčevanja svoje države članice in o tem obvesti organ, ki je vložil zahtevek. V takem primeru se obdobje, določeno v členu 8, začne naslednji dan po dnevu, ko je zahtevek za sodelovanje posredovan v urad za zvezo na področju obdavčevanja.

POGLAVJE II

IZMENJAVA INFORMACIJ

ODDELEK I

IZMENJAVA INFORMACIJ NA ZAHTEVO

Člen 5

Postopek izmenjave informacij na zahtevo

1. Na zahtevo urada za zvezo na področju obdavčevanja, službe za zvezo na področju obdavčevanja ali katerega koli pristojnega uradnika države članice (v nadaljnjem besedilu: organ prosilec) urad za zvezo na področju obdavčevanja, služba za zvezo na področju obdavčevanja ali kateri koli pristojni uradnik države članice, ki prejme zahtevek za sodelovanje (v nadaljnjem besedilu: zaprošeni organ), sporoči informacije, ki so lahko pomembne za pravilno odmero davkov iz člena 2, vključno z informacijami, ki se nanašajo na poseben primer ali primere.
2. Zaprošeni organ sporoči organu prosilcu vse pomembne informacije, ki jih ima ali jih pridobi z rezultati uradne preiskave.

Člen 6

Uradne preiskave

1. Zaprošeni organ poskrbi za izvedbo kakršnih koli uradnih preiskav, ki so potrebne za pridobitev informacij iz člena 5.
2. Zahtevek iz člena 5(1) lahko vsebuje obrazložen zahtevek za posebno uradno preiskavo. Če zaprošena država članica zavzame stališče, da uradna preiskava ni potrebna, takoj obvesti organ prosilec o razlogih za tako stališče.
3. Za pridobitev zahtevanih informacij ali izvedbo zahtevane uradne preiskave zaprošeni organ upošteva enake postopke, kot bi jih, če bi ukrepal na lastno pobudo ali na zahtevo drugega organa v svoji državi članici.

Člen 7

Roki

1. Zaprošeni organ predloži informacije iz člena 5 čim prej in ne pozneje kot šest mesecev po datumu prejema zahtevka.
Kadar pa zaprošeni organ navedene informacije že ima, se informacije sporočijo v enem mesecu od tega datuma.
2. V nekaterih posebnih kategorijah primerov, vključno z zapletenimi primeri, se lahko zaprošeni organ in organ prosilec sporazumeta o rokih, ki so drugačni od rokov, predvidenih v odstavku 1.
3. Zaprošeni organ z elektronskimi sredstvi organu prosilcu takoj potrdi prejem, v vsakem primeru pa najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahtevka.
4. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o vseh pomanjkljivostih v zahtevku in potrebi po vseh dodatnih osnovnih informacijah v enem mesecu po prejemu zahtevka.
5. Kadar zaprošeni organ na zahtevek ne more odgovoriti v roku, nemudoma in v vsakem primeru v treh mesecih od prejema zahtevka, pisno obvesti organ prosilec o razlogih za to in datumu, do katerega bo lahko po svojem mnenju odgovoril.
6. Kadar zaprošeni organ ne more ali ne želi odgovoriti na zahtevek za informacije, o razlogih nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu od prejema zahtevka, obvesti organ prosilec.

ODDELEK II:

AVTOMATIČNA IZMENJAVA INFORMACIJ

Člen 8

Področje uporabe in pogoji avtomatične izmenjave informacij

1. Pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo posreduje informacije o posebnih kategorijah prihodka in kapitala drugim državam članicam.
2. Komisija v skladu s postopkom iz člena 24(2) v dveh letih od začetka veljavnosti te direktive sprejme:
 - (a) kategorije prihodkov in kapitala, ki jih ureja;
 - (b) vrsto informacij za izmenjavo;
 - (c) vse posebne pogoje ali omejitve za kategorije iz točke (a);
 - (d) pogostost izmenjav;
 - (e) praktične postopke za izmenjavo informacij.
3. Poleg kategorij prihodkov in kapitala iz odstavka 2 pristojni organ vsake države članice z avtomatično izmenjavo posreduje potrebne informacije za pravilno odmero davkov iz člena 2 pristojnemu organu katere koli druge zadevne države članice v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) kadar se šteje, da je obdavčitev izvedena v namembni državi članici in se učinkovitost nadzornega sistema lahko omogoči z informacijami, ki jih predloži država članica porekla;

- (b) kadar ima država članica razloge za domnevo, da je bila v drugi državi članici kršena davčna zakonodaja ali obstaja verjetnost take kršitve v drugi državi članici;
 - (c) kadar obstaja tveganje za neustrezno obdavčitev v drugi državi članici;
 - (d) kadar je ali bi lahko iz kakršnega koli razloga šlo za utajo ali izogibanje davku v drugi državi članici in zlasti kadar gre za umeten prenos dobička med podjetji v različnih državah članicah ali kadar se take transakcije izvedejo med podjetji v dveh državah članicah prek tretje države zaradi pridobivanja davčnih ugodnosti.
4. Kadar države članice sklenejo dvostranske ali večstranske sporazume s ciljem pravilne odmere davkov iz člena 2, zagotovijo avtomatično izmenjavo informacij, ki se nanašajo na nekatere kategorije prihodkov in kapitala. Zato v navedenih sporazumih določijo naslednje elemente:
- (a) kategorije prihodkov in kapitala, ki so vključene;
 - (b) vrsto informacij za izmenjavo;
 - (c) vse posebne pogoje ali omejitve za kategorije iz točke (a);
 - (d) pogostost izmenjav;
 - (e) praktične postopke za izmenjavo informacij.

Države članice Komisiji pošljejo sporazume, ki so jih sklenile. Komisija poskrbi, da so ti sporazumi na voljo vsem drugim državam članicam.

Komisija sprejme vzorčen sporazum v skladu s postopkom iz člena 24(2).

ODDELEK III:

IZMENJAVA INFORMACIJ NA LASTNO POBUDO

Člen 9

Področje uporabe in pogoji

Pristojni organi držav članic lahko v vsakem primeru drug drugemu z izmenjavo na lastno pobudo posredujejo vse informacije iz člena 1, s katerimi so seznanjeni, in zlasti kadar se šteje, da je obdavčitev izvedena v namembni državi članici in se učinkovitost nadzornega sistema lahko omogoči z informacijami, ki jih predloži država članica porekla.

POGLAVJE III
DRUGE OBLIKE UPRAVNEGA SODELOVANJA
ODDELEK I

PRISOTNOST V UPRAVNIH URADIH IN UDELEŽBA V URADNIH PREISKAVAH

Člen 10

Področje uporabe in pogoji

1. Po dogovoru med organom prosilcem in zaprošenim organom ter v skladu z ureditvijo, ki jo določi zaprošeni organ, so lahko uradniki, ki jih pooblasti organ prosilec, zaradi izmenjave informacij iz člena 1:
 - (a) prisotni v uradih, kjer upravni organi države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež, opravljajo svoje dolžnosti;
 - (b) prisotni med uradnimi preiskavami, ki se izvajajo na ozemlju zaprošene države članice.

Kadar so zahtevane informacije vsebovane v dokumentaciji, do katere imajo uradniki zaprošenega organa dostop, je treba uradnikom organa prosilca dati izvode takšne dokumentacije.

2. Kadar so uradniki organa prosilca prisotni med uradnimi preiskavami na podlagi odstavka 1, lahko izvajajo pooblastila pregleda, prenesena na uradnike zaprošenega organa, če izvajajo ta pooblastila v skladu z zakonodajo, predpisi ali upravnimi določbami zaprošene države članice.

Če preiskovana oseba ne spoštuje nadzornih ukrepov uradnikov organa prosilca, zaprošeni organ vsako kršenje obravnava kot kršenje proti uradnikom tega organa.

3. Uradniki, ki jih pooblasti država članica prosilka, prisotni v drugi državi članici v skladu z odstavkom 1, morajo biti vedno sposobni predložiti pisno pooblastilo, v katerem je navedena njihova identiteta in uradni položaj.

ODDELEK II:
SOČASNE KONTROLE

Člen 11

Sočasne kontrole

1. Kadar se dve ali več držav članic sporazumeta o izvedbi sočasnih kontrol na svojem ozemlju ene ali več oseb, ki so v njihovem skupnem ali dopolnilnem interesu v zvezi z izmenjavo informacij, pridobljenih na tak način, veljajo odstavki 2, 3 in 4.
2. Pristojni organ v vsaki državi članici neodvisno identificira osebe, ki jih namerava predlagati za sočasne kontrole. O primerih, predlaganih za sočasne kontrole, uradno obvesti pristojni organ v drugi zadevni državi članici in navede razloge za svojo izbiro.
Navede obdobje, v katerem se bodo navedene kontrole opravljale.
3. Pristojni organ vsake zadevne države članice se odloči, ali želi sodelovati pri sočasnih kontrolah. Pristojni organ države članice potrdi, da se strinja, ali posreduje obrazloženo zavrnitev organu, ki je predlagal sočasno kontrolo.
4. Vsak pristojni organ zadevnih držav članic imenuje predstavnika, ki je odgovoren za nadzor in usklajevanje postopka kontrol.

PODROČJE III:
UPRAVNO OBVESTILO

Člen 12

Zahtevek za obvestilo

1. Na zahtevo pristojnega organa države članice pristojni organ druge države članice v skladu s pravili, ki urejajo uradno obveščanje o podobnih instrumentih v zaprošeni državi članici, uradno obvesti naslovnika o vseh instrumentih in odločitvah upravnih organov države članice prosilke in zadevajo izvajanje davčne zakonodaje, ki jo ureja ta direktiva, na njenem ozemlju.
2. V zahtevkih za uradno obvestilo, v katerih je naveden predmet instrumenta ali odločitve, o kateri se obvešča, se navede ime in naslov naslovnika, vključno z vsemi drugimi informacijami, ki lahko omogočijo identifikacijo naslovnika.
3. Zaprošeni organ nemudoma obvesti organ prosilec o svojem odgovoru in zlasti o dnevu uradnega obvestila naslovniku o odločitvi ali instrumentu.

ODDELEK IV

POVRATNE INFORMACIJE

Člen 13

Pogoji

1. Pristojni organi držav članic čim prej pošljejo povratne informacije drugim državam članicam, najpozneje pa tri mesece po prejemu kakršnega koli odgovora na zahtevek za informacije ali prejemu informacij na lastno pobudo.
2. Pristojni organi držav članic pošljejo povratne informacije o avtomatičnih izmenjavah informacij drugim zadevnim državam članicam enkrat na leto. Kadar povratne informacije zadevajo predložene informacije na podlagi člena 8(1) in (2), se datum, do katerega se pošljejo povratne informacije, določi v skladu s postopkom iz člena 23(2). Kadar povratne informacije zadevajo predložene informacije na podlagi člena 8(3) in (4), se datum, do katerega se pošljejo povratne informacije, določi z dogovorom med zadevnimi državami članicami.
3. Komisija določi praktične postopke v skladu s postopkom iz člena 24(2).

ODDELEK V

IZMENJAVA NAJBOLJŠIH PRAKS IN IZKUŠENJ

Člen 14

Področje uporabe in pogoji

1. Države članice skupaj s Komisijo spremljajo upravno sodelovanje na podlagi te direktive in izmenjujejo svoje izkušnje s ciljem, da se takšno sodelovanje izboljša in se pripravijo, kadar je to primerno, pravila za zadevna področja.
2. Komisija lahko sprejme smernice v skladu s postopkom iz člena 23(3), zlasti v zvezi s:
 - a) profili držav, namenjenimi izmenjavi informacij v zvezi z izvajanjem nacionalne zakonodaje v vsaki državi članici na področju upravnega sodelovanja za obdavčevanje;
 - b) tehnikami obvladovanja tveganja;
 - c) vsemi drugimi ukrepi, ki se štejejo za potrebne v zvezi z izmenjavo najboljših praks in izkušenj.

POGLAVJE IV
POGOJI, KI UREJAJO UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 15

Razkritje informacij in dokumentov

1. Informacije in dokumenti, ki jih je pridobil organ prosilec ali zaprošeni organ na podlagi te direktive, se lahko razkrijejo drugim organom v isti državi članici, če to dovoljuje zakonodaja te države članice, kljub temu da bi se navedene informacije lahko uporabile za drugačne namene, kot so nameni iz člena 2.
2. Kadar pristojni organ države članice meni, da bi informacije, ki jih je pridobil od pristojnega organa druge države članice, utegnile koristiti pristojnemu organu tretje države članice, lahko navedene informacije pošlje temu pristojnemu organu, če je takšno posredovanje v skladu s pravili in postopki, določenimi v tej direktivi.
3. Informacije, poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali overjeni izvodi ali izpiski teh izvodov, ki jih pridobi zaprošeni organ in jih posreduje organu prosilcu v skladu s to direktivo, lahko pristojni organi države članice organa prosilca uveljavljajo/uporabijo kot dokaz na isti podlagi kot podobne informacije, poročila, izjave in vse druge dokumente, ki jih predloži drug organ navedene države.

Člen 16

Obveznosti

1. Zaprošeni organ ene države članice predloži organu prosilcu druge države članice informacije iz člena 5, če:
 - a) število in narava zahtevkov za informacije s strani organa prosilca v določenem obdobju zaprošenemu organu ne nalagata nesorazmerne upravne obremenitve;
 - b) je organ prosilec izrabil običajne vire informacij, ki bi jih lahko v danih okoliščinah uporabil za pridobitev zahtevanih informacij, brez tveganja, da ogrozi doseganje zelenega cilja.
2. Ta direktiva državi članici, od katere se informacije zahtevajo, ne nalaga nobenih obveznosti izvedbe preiskav ali sporočanja informacij, če zakonodaja navedene države članice ne dovoljuje izvedbe takšnih preiskav ali zbiranja zahtevanih informacij za lastne namene.
3. Pristojni organ zaprosene države članice lahko zavrne predložitev informacij, kadar država članica prosilka iz pravnih razlogov ne more predložiti podobnih informacij.
4. Posredovanje informacij se lahko zavrne, kadar bi povzročilo razkritje poslovne, industrijske ali poklicne skrivnosti ali poslovnega procesa ali informacij, katerih razkritje bi bilo v nasprotju z javnim redom.
5. Zaprošeni organ obvesti organ prosilec o razlogih za zavrnitev zahtevka za informacije.
6. Izvirni dokumenti se predložijo le, kadar to ni v nasprotju z veljavnimi določbami države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež.

Člen 17

Omejitve

1. Če država članica v skladu s to direktivo zaprosi za informacije, druga država članica uporabi svoje ukrepe za zbiranje informacij, da pridobi zahtevane informacije, čeprav ta druga država članica morda ne potrebuje takšnih podatkov za lastne davčne namene. Ta obveznost ne posega v odstavke 2, 3 in 4 člena 16, pri čemer se sklicevanje nanje v nobenem primeru ne šteje kot dovoljenje, da država članica zavrne posredovanje informacij le zato, ker se sama ne zanima za takšne informacije.
2. V nobenem primeru se člen 16(2) in (4) ne šteje kot dovoljenje, da zaprosen organ države članice zavrne posredovanje informacij v zvezi z osebo, ki je rezident za davčne namene v državi članici organa prosilca, le zato, ker ima te informacije banka, druga finančna institucija, pooblaščen zastopnik ali oseba, ki deluje v agenciji ali kot zastopnik, ali ker zadevajo lastniško udeležbo osebe.

Člen 18

Širše sodelovanje

Kadar država članica tretji državi zagotavlja širše sodelovanje, kot je predvideno s to direktivo, takšnega širšega sodelovanja ne more zavrniti drugi državi članici.

Člen 19

Standardni obrazci in elektronska oblika

1. Zahtevki za informacije in uradne preiskave na podlagi člena 5 ter njihovi odgovori, potrditve, zahtevki za dodatne osnovne informacije, nezmožnost ali zavrnitev na podlagi člena 6 se pošljejo, če je mogoče, na standardnem obrazcu, ki ga sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 24(2).
K standardnim obrazcem so lahko priložena poročila, izjave in vsi drugi dokumenti ali overjeni izvodi ali izpiski teh izvodov.
2. Informacije na lastno pobudo na podlagi člena 8, zahtevki za upravna obvestila na podlagi člena 12 in povratne informacije na podlagi člena 13 se pošljejo na standardnem obrazcu iz odstavka 1.
3. Avtomatične izmenjave informacij na podlagi člena 7 se pošljejo v standardni elektronski obliki, ki je namenjena spodbujanju avtomatične izmenjave informacij in temelji na obstoječi elektronski obliki na podlagi člena 9 Direktive Sveta št. 2003/48/ES⁵, da se uporabi pri vseh vrstah avtomatične izmenjave informacij in jo sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 24(2).

Člen 20

Praktični postopki

1. Informacije, sporočene na podlagi te direktive se, kolikor je to mogoče, zagotovijo s pomočjo elektronskih sredstev z uporabo skupnega komunikacijskega omrežja/skupnega systemskega vmesnika (omrežje CCN).

⁵ UL L 157, 26.6.2003, str. 38.

Po potrebi Komisija sprejme potrebne praktične postopke za izvajanje prvega pododstavka v skladu s postopkom iz člena 24(2).

2. Komisija bo odgovorna za celoten razvoj omrežja CCN, ki je potreben za omogočanje izmenjave teh informacij med državami članicami.

Države članice bodo odgovorne za celoten razvoj svojih sistemov, ki je potreben za omogočanje izmenjave teh informacij z uporabo omrežja CCN.

Države članice se odpovedo vsem terjatvam za povračilo stroškov, ki nastanejo pri uporabi te direktive, razen v zvezi s plačilom izvedencem, kadar je to primerno.

3. Osebe, ki jih ustrezno pooblasti Urad Evropske komisije za akreditacijo v zvezi z varnostjo, lahko imajo dostop do teh informacij le, če je to potrebno za oskrbovanje, vzdrževanje in razvoj omrežja CCN.

4. Zahtevki za sodelovanje, vključno z zahtevki za uradno obvestilo, in priloženi dokumenti so lahko v katerem koli jeziku, o katerem se dogovorita zaproseni organ in organ prosilec.

Navedenim zahtevkom se priloži prevod v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države članice, v kateri ima zaproseni organ sedež, le v posebnih primerih, ko zaproseni organ navede razlog, zakaj prosi za tak prevod.

5. Komisija lahko sprejme spodnjo mejo zadevnih davkov, s katero se sproži zahtevek za sodelovanje, avtomatična izmenjava informacij ali izmenjava informacij na lastno pobudo v skladu s postopkom iz člena 24(2).

Člen 21

Posebne obveznosti

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za:
 - a) zagotavljanje učinkovitega notranjega usklajevanja med organi iz člena 4;
 - b) vzpostavitev neposrednega sodelovanja med organi iz člena 4;
 - c) zagotavljanje nemotenega delovanja postopkov upravnega sodelovanja, predvidenih v tej direktivi.
2. Komisija vsaki državi članici sporoči vse splošne informacije v zvezi z izvajanjem in uporabo te direktive, ki jih prejme in jih lahko predloži.

POGLAVJE V

ODNOSI S KOMISIJO

Člen 22

Ocenjevanje

1. Države članice in Komisija preučijo in ocenijo delovanje upravnega sodelovanja, ki ga predvideva ta direktiva.
2. Države članice v skladu s to direktivo Komisiji sporočijo vse ustrezne informacije, ki so potrebne za ocenitev učinkovitosti upravnega sodelovanja v boju proti davčni utaji in izogibanju davkom.

3. Države članice Komisiji sporočijo letno oceno učinkovitosti avtomatične izmenjave informacij iz člena 8 ter dosežene praktične rezultate. Komisija sprejme obliko in pogoje sporočanja navedene letne ocene v skladu s postopkom iz člena 24(2).
4. Komisija v skladu s postopkom iz člena 24(2) določi seznam statističnih podatkov, ki jih države članice predložijo za namene ocenjevanja te direktive.

POGLAVJE VI

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 23

Izmenjava informacij s tretjimi državami

1. Kadar pristojni organ države članice prejme informacije za pravilno odmero davkov iz člena 2 iz tretje države, navedeni organ te informacije predloži pristojnim organom držav članic, ki bi jim te informacije lahko koristile, in v vsakem primeru vsem pristojnim organom, ki jih zahtevajo, če to dovoljujejo mednarodni sporazumi z navedeno tretjo državo.

Države članice zagotovijo, da prihodnji sporazumi, ki jih bodo sklenile s tretjimi državami, ne vsebujejo takšnega izključevanja.

2. V skladu z njihovimi domačimi določbami o sporočanju osebnih podatkov tretjim državam lahko pristojni organi tretji državi sporočijo informacije, pridobljene v skladu s to direktivo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) vsi pristojni organi, ki so posredovali informacije, se strinjajo z navedenim sporočanjem;
 - (b) zadevna tretja država se je zavezala, da bo zagotavljala potrebno sodelovanje za zbiranje dokazov o nepravilni ali nezakoniti naravi transakcij, ki so v nasprotju z davčno zakonodajo ali jo zlorabljajo.

POGLAVJE VII

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „Odbor za upravno sodelovanje pri obdavčevanju“.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.
Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.
3. Odbor za upravno sodelovanje na področju obdavčevanja poleg svojih nalog iz odstavka 2 preuči vse zadeve, ki jih v zvezi z izvajanjem te direktive predlaga njegov predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

Člen 25

Poročanje

Komisija najpozneje pet let od datuma prenosa te direktive, kot je določeno v prvem stavku odstavka 1 člena 27, predloži poročilo o izvajanju te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 26

Razveljavitev Direktive 77/799/EGS

Direktiva 77/799/EGS se s 1. januarjem 2010 razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 27

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 2010. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.
Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 28

Končne določbe

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 29

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

.

.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik